

כל שנה מילים: ניסן פרידמן

כל שנה מתחילה, בסימן שאלה
כתינוק המודד צעדיו.
כמו זריחה מתגלה, על כנרת כחולה
ופניה לשמי מערב.

כל שעה מתחילה בסימן שאלה,
כמו הלב הפועם לו קצובות.
כמו גבעול ירקרק שצומח בלאט
ופניו לפסגות הגבוהות.

זה נפלא ששנה מתחילה לה
בשיר וברוח טובה,
כל שנה מתחילה בסימן שאלה
ואנחנו נמצא לה תשובה.

כל שניה מתחילה בסימן שאלה
ולפני שתשיב היא תחמוק.
כמו ליטוף רוח ים, שעולה מאי שם
ניגונה עוד נשמע מרחוק.

זה נפלא...

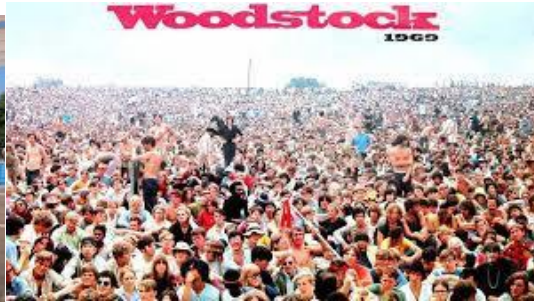
גיליון מס' 2587 כ"ז באלול תשע"ט * 27 ספטמבר 2019

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

סגירת עונת הרחצה בסימן 50 שנה לוודסטוק

בבריקה בשבת 28.09.19

בין השעות 09:30 - 23:00

אוכל, בירות, הקרנת סרט והופעה!

כניסה חינם למנויים, לאורחים בתשלום של 20 ₪

טקס ראש השנה המסורתי

קהילת כפר הנשיא מקבלת את השנה החדשה

בטקס משותף

בבריקת השחייה

יום ראשון 29.09.19 בשעה 16:45.

יוסי כץ יו"ר הנהלת הקיבוץ

1. כיצד הגעת להחלטה לקבל על עצמך את תפקיד יו"ר וועד ההנהלה? ספר מהן בדיוק סמכויות התפקיד? באילו יעדים מתמקד התפקיד?

האמת שלא בדיוק רציתי, אבל הבנתי שהוחלט על שינוי במבנה הארגוני וחייב להיות ראש וועד מנהל חבר קיבוץ (על פי רשם האגודות), נרתמתי. הסמכות והתפקיד הם להוביל ולנהל את הוועד המנהל, ללוות את המנכ"ל ולסייע לו איפה שנדרש, וגם לבעלי תפקידים מרכזיים. לדאוג שנושאים על סדר היום יטופלו, ובעיקר לחשוב עם הצוות המנהל קדימה, חשיבה אסטרטגית כלכלית וחברתית, איך נרצה להיות בעוד כמה שנים. בתחום הקהילה, גל הוביל למפגשים ולסיכום נוהל קליטה וצמיחה דמוגרפית שכבר נמצא בשלבים אחרונים של החלטה. המבנה הארגוני הקיים צריך להמשיך לעוד 4 שנים ואז נבחן אותו מחדש. מסגרת התפקיד שלי עד יום בשבוע.

2. כמה זמן אתה כבר בתפקיד? לאילו הישגים הגעת/ם בתקופה זו? עם מי בעיקר אתה עובד? האם לדעתך, חברי הוועד עושים עבודה טובה?

אני בתפקיד שנה, ההישגים הם של המנכ"ל מנהל הקהילה וכול מנהלי הביניים, הם עדיין לא מספקים, המרכזיים שביניהם שחשבתי שיש לטפל בהם הם, הבטחת הפנסיה, הקטנת הקרע החברתי למינימום האפשרי, זה כמעט מאחורינו. כעת, הזמן להירתם לשיפור המצב הכלכלי, זה לא פשוט ללא כסף ותקציבי השקעות כי אנחנו לא יכולים לקחת סיכונים, אלי בן עמי עובד בעיקר על זה, בקרוב יוצגו חלק מהפרויקטים שנבדקים לציבור (נקיים מפגש הסבר לחברים ב 30 לאוקטובר).

העבודה שלי היא בעיקר עם אלי, גל, תמיר, ניצן, והוועד המנהל. לדעתי, חברי הוועד עושים עבודה טובה מאוד, אבל השיפוט הוא לא שלי, אלא של הציבור, שמקבל את הדוחות ומזה לומד על ההחלטות ועבודת הוועד, ובסופו של דבר מה שקובע הם התוצאות.

בנוסף, יש חשיבות רבה להבין את רוח הדברים בחברה ולנווט לרגיעה הסכמה ושיתוף פעולה. לשמוע חברים ולהתייחס למה שהם אומרים, גם אם לא מסכימים צריך להיות קשוב ולנסות לשכנע אחד את השני. לפעמים עולות נקודות שאינני מכיר או מודע אליהם, תפקידי לבדוק, לדאוג שיטופל ולענות, למיטב הבנתי אני פועל כך.

3. מה מביא אותך לתחום, מדוע זהו התחום בו אתה מתעניין? מה ההגדרה שלך להצלחה או לאי הצלחה בתפקיד? מה לדעתך צריך כדי להצליח בתפקיד?

אני לא מתמצא מספיק בתחום, לא עסקתי בחקלאות, בקרקעות, בתשתיות ובבניה אזרחית. בעבר פנו אלי ממספר קיבוצים לתפקיד יו"ר ותמיד סירבתי, אני מעדיף לעבוד עם חברות תעשייתיות. כשנכנסתי לתפקיד הורדתי חברה תעשייתית שעבדתי אתה כדי לפנות זמן. לצערי בחצי השנה האחרונה נפלו עלי מטלות לא פשוטות מחוץ לקיבוץ, שלא כאן המקום לפרט, וצמצמו את הזמן שאני יכול להשקיע, עוד כחודשיים זה יסתיים ואהיה יותר פנוי. אומרים שאין נביא בעירו לכן, התפקיד בישוב שלך תמיד יותר בעייתי ומתסכל, בעיקר כשאתה רואה ציבור שלם של חברים ותושבים תורמים ומתנדבים, וקשה כלכלית לסייע להם בכול מה שנדרש, כדי שיצליחו. יש גם יוצאים מהכלל, ולצערי בדרך כלל המיעוט שאינו משתלב מסיבות שונות, יוצר רעש גדול מהרוב.

הצלחה היא כאשר המצב הכלכלי יכול לכסות על כול הצרכים ולהשאיר קצת לעתיד, או לחלוקת רווחים. אנחנו לא שם, אבל נוכל להגיע לשם עוד כמה שנים. הצורך להשלמת הפנסיות יקטן, ויהיו עוד הכנסות, בעיקר אם נצליח בפרויקטים שבתכנון.

הצלחה היא גם כאשר המצב החברתי טוב והמשברים מאחורינו, וכמובן שהיישוב מתרחב וקולט משפחות עם ילדים שיהיו העתיד, אחרי זמננו...

4. היכן אתה רואה את עצמך עוד 5 שנים?

בעוד 5 שנים? אני מקווה שאעבוד פחות, אבל עדיין אעבוד חלקית (הגיל עושה את שלו, לא בטוח שירצו אותי). יותר משפחה, יותר בילויים וטיולים, ויותר התנדבות לתחומים שמעניינים אותי, לעזור איפה שניתן.

נסיים בברכת שנה טובה!

לפני שבוע התקיים מפגש חברים, להרמת כוסית לראש השנה, בלב הקיבוץ. בקיצור אמרתי:

כהרגלה, הכינה לנו ניצן יחד עם צוות לב הקיבוץ, מפגש לקראת ראש השנה. תודה לכם ניצן והצוות! נצל את זה לברכות, כי שנה חדשה היא הזדמנות טובה לברך להצלחה, בעיקר אתכם ציבור נכבד, ואת העושים במלאכה. ראש השנה הוא חג משאלות הלב! תחילת השנה מסמלת התחלה חדשה ואין כמו ראש השנה כדי להפוך מפסימיים לאופטימיים, גם אם זה רק לשנה. לנו בכפר הנשיא, נדרשת הצלחה, כי כול שנה עומדת בתקציב בפני עצמה ... אין רזרבות.

הקהילה בכפר הנשיא סבלה בשנים האחרונות מקרע חברתי שנבע גם מתהליכים משפטיים שיסתיימו בקרוב. המצב הכלכלי לא מספיק חזק למילוי כול הצרכים והפנסיונרים נפגעו בלית ברירה.

היום, יש סיכוי טוב להסדיר את הפנסיות לכמה שנים קדימה, ולפעול כך שהחוב יכוסה בעדיפות ראשונה, מכל הכנסה נוספת שתהיה לחברה.

השנה מסתיימת עם כמה הפתעות; יבול שיא באבוקדו והמון גשם. ודווקא השנה גנבו ממתקן ההידרו את השנאי, מי אומר שלא צריך מזל?

מנהלים בדרך כלל אומרים, שאם לא הצלחת לא היה מזל, ואם כן הצלחת היה שכל. כלומר; חשיבה, תכנון, יזמות, וביצוע. כדי לעסוק בעתיד ולשפר יכולות כלכליות, עוסקים היום במספר פרויקטים בבחינה, ואם נצליח בחלקם, נוכל לשפר את הכלכלה ולגוון אותה בעוד תחומים.

להרגשתי יש צוות טוב, שמשקיע ומשתף פעולה, גם ההתנדבות בקיבוץ מרשימה! לאחרונה, שינינו את התשלומים כך, שהכנסות החבר מגיעות אליו ישירות לחשבון הבנק, זה מקל על כולם. מתחדש הטיפול בגידול דמוגרפי, ובנושא הסטטוסים. עוסקים בתכנון תב"ע ובניה חדשה, לשכונה ולשכונת בנים. זה מותנה בטיפול בתשתיות, שנכנס כעת לסדר עדיפויות.

גם היו בחירות, אז מה שהיה הוא שיהיה? נחכה ונראה... יש סיכוי לשינוי... 😊

**שתהיה לכולנו שנה טובה, חום ואהבה, חברות ותמיכה, שמחה ורגיעה,
וגם יד חזקה להחזיק בה.
שנזכה לבריאות וחיים יפים, שיהיה שלום לכולם, ושמחר נקום לעולם מושלם!
הייתכן?
שנה טובה**

יוסי כץ

" שיפה ושונה תהה השנה אשר מתחילה לה היום"

שנה חדשה לפנינו וזו הזדמנות מצויינת להתחדש...
לסיים תפקיד להעביר אותו בשמחה ואהבה הלאה.

אני מסיימת את תפקידי כמנהלת אגף בריאות ורווחה ומעבירה את הניהול
לידיה המקצועיות של אירנה זפרני.

אני מאחלת לך אירנה הרבה הצלחה בתפקיד המאתגר הזה.
שתמיד תעשי את הבחירות הנכונות בחוכמה תבונה ורגישות.
אני מאחלת לצוות המקצועי שנה שקטה רגועה ושלווה,
שתעבדו יחד בשיתוף פעולה, הבנה, הכלה, פרגון וכבוד הדדי.

לחברי הקהילה אני מאחלת שתזכו בבריאות הנפש והגוף
שנזכה כולנו לשגשוג ופריחה
לאושר והצלחה, לשפע ונחת, לבריאות אהבה וחברות
לאחדות שלום וביטחון

שפשוט תהייה לנו אחלה שנה

תודה

איילת מרום

שנה טובה / דליה זלצברג

שנה חדשה עומדת בפתח, קשה שלא להתרגש ולצפות לשינויים ולאירועים שעתידיים לקרות לנו במהלכה. לבטח נחשבת השנה בעייני רובנו כשנה מרגשת מאוד, כזו שמבטיחה אירועים משמעותיים רבים לכל אחד ואחת מאיתנו. אצל כל אחד/ת הם יבואו לידי ביטוי בדרך אחרת. חלקם בדרך חיובית וחלקם בדרך פחות מעודדת, אבל בהחלט מאתגרת. חשוב שנקפיד להסתכל על חצי הכוס המלאה. נדע לפרגן ולהודות על הטוב שבחינו וכך האתגרים יהפכו במהרה למתנות של החיים.

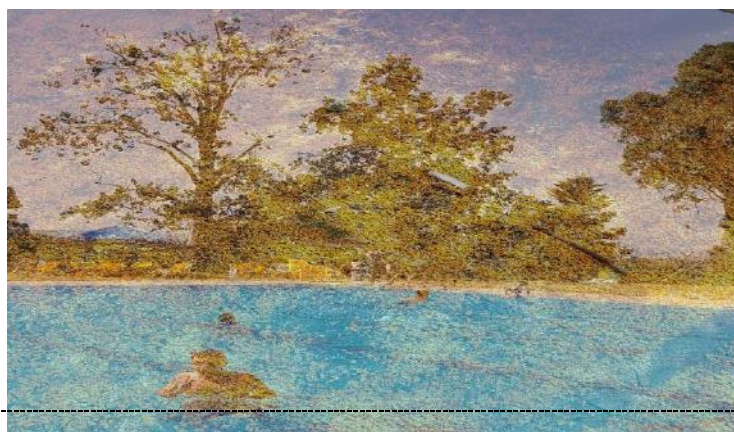
בימים אלו אנחנו בצוות הצמיחה הדמוגרפית, סיימנו לעבוד על מסמך הצטרפות עדכני ומותאם לשינויים ולימים של הקיבוץ המתחדש. המסמך נמצא בדיונים בהנהלה, וברגע שיתגבש מסמך סופי הוא יגיע לאספה לכל החברים לאשרור. נקווה שנצליח לסיימו בהקדם.

בהזדמנות זאת רוצה לפתוח את השנה **במילה טובה**

לאבי רוזנקרנץ ולמשפחתו התומכת שהנעים לנו את ימי הקיץ הלוהטים.

תמיד עם חיוך קשוב לצרכים, בשקט בשקט ובדרכו שלו, עם חידונים צילומים שירים וחמשירים, צלח את העונה.

ומקווה אני שנמשיך לראות אותו בתפקיד זה גם בעתיד-**תודה**.

נפגשים במפגש...

החצב פורח, הימים מתקצרים, ובאוויר כבר ערבי הסתיו הק. . .

חגי תשרי לפנינו עתה, ואנו בפתחה של שנה חדשה.

שנה חלפה, שנה באה...

השנה החולפת עברה עלינו בטלטה לגבי עתיד מיקומו של המפגש והתמודדויות שונות, אישיות, קהילתיות וכלכליות....

לשמחתי הצלחנו לשמר במפגש את מה שבתפיסתי הוא בסיס משמעותי והכרחי בחיינו,

והוא המקום בו נוכל לא רק להיות עסוקים אלא פשוט להיפגש.

לראות ולהראות, להיות שייך ולהרגיש חלק.

כולי תקווה שבשנה הבאה עלינו לטובה, נצליח להמשיך בדרך זו, תוך הגברת פעילויות מגוונות, תעסוקות ותכנים איכותיים, חיבורים שונים והעצמת הזיקנה.

אז בואו חברים, נארוז תיק גב... ונצא למסע של שנה חדשה:

נכניס לתוכנו את כל החששות, את ההיסוסים והתרופות,

נוסיף קצת אומץ, סקרנות, תבונה וכוחות...

ונצא לדרך!

כי שנה חדשה בפתחה ולא כדאי לפספס את האוצרות אותם מביאה! חפשו להיות ביחד, חפשו להיות לבד. השכילו לבקש כשצריך אך גם לתת יד. התרפקו על המוכר והנוח בהנאה ובששון, ושמרו מקום מיוחד לכל החדש שמעבר לחלון.

שנה חדשה זו הזדמנות נפלאה, לעצור, להביט ולהתבונן.

להשקיף ולראות.

להקשיב ולשמוע.

לשבת לאתנחתא ואז לקום ולהמשיך לצעוד...

שנדע ימים של בריאות ושקט. שנפתח את הלב וגם את הראש, שנדע לראות את חברינו ושכננו.

ושנצליח יומיום ליהנות מן המסע, גם אם לפעמים הוא מאתגר.

שתהא השנה שנת שגשוג. שנת צמיחה. שנת בריאות ואחוה. שתהיה שנה מבורכת וטובה!!

בהערכה רבה לכולכם! וניפגש במפגש... שיפי

ריטה
ראובנוב

חנהל וחשק

לחברים שלום,

שיפוץ מבנה הנעורים – בשל הצמיחה הדמוגרפית וצפי של עלייה בכמות הנעורים בשנים הבאות בכפר הנשיא, הוחלט לשפץ את מבנה הנעורים הישן, שעמד מושבת במשך שלוש שנים. אני שמחה לבשר, כי במהלך השבוע הבא, אנחנו מסיימים את השיפוץ של המבנה והוא ישמש את הנעורים (ז' – יב).

מערכת סולארית ביטית – רשות החשמל נותנת הזדמנות לכל בית-אב לבנות מערכת סולארית ביטית על גג הבית. גודלה של המערכת הינה ביחס לגודל הגג. כל קילוואט, המיוצר על-ידי אותה מערכת ביטית, נמכר לחברת החשמל ב 48 אגורות. נבדקו שלוש חברות שונות שיקימו את המערכות. ברגע שתיבחר החברה המתאימה לנו, נזמין את החברים למפגש הסבר.

תקשורת – כל מערכת הטלפונים של הקיבוץ הייתה במפעל. בחודש האחרון המערכת הועברה למרכזיה בתוך הקיבוץ מתחת לאולם. בשל ההעברה היו מספר שיבושים בתקשורת. אנשים שיש להם שיבושים בתקשורת, מוזמנים לפנות לחברת קוואמטק במספר 04-6791911.

שדרוג תשתיות מים וביוב – התוכניות לשדרוג תשתיות המים והביוב, הוגשו למשרדים הרלוונטיים ואנחנו מחכים לאישור סופי. אחרי החגים נתחיל בחיפוש אחר אדם אשר ינהל את הפרוייקט מטעם קולחי גליל וכפר הנשיא. הצפי הוא להתחיל באפריל 2020.

פחי אשפה – כדי לשמור על סביבה נקייה ואסתטית, אנא את הקרטונים יש להשליך לכלובים המיועדים לכך ואת הגזם לאסוף בתוך שקים ולהניח ליד הפחים. כך נצליח לשמור על סביבה נקייה.

מאחלת לכל בית כפר הנשיא

שנה טובה ומתוקה

ריטה

עורו ישנים משנתכם / דודו פלמה

"אף על פי שתקיעת שופר בראש השנה גזירת הכתוב – רמז יש בו. כלומר; עורו ישנים משנתכם, והקיצו נרדמים מתרדמתכם, וחפשו במעשיכם, וחזרו בתשובה, וזכרו בוראכם. אלו השוכחים את האמת בהבלי הזמן, ושוגים כל שנתם בהבל וריק, אשר לא יועיל ולא יציל. הביטו לנפשותיכם! והטיבו דרכיכם ומעלליכם! ויעזוב כל אחד מכם דרכו הרעה, ומחשבתו אשר לא טובה." (הרמב"ם משנה תורה הלכות תשובה פרק ג')

אני יודע שכולם, או רובם, של הקוראים ברמב"ם, מבינים את הנחיית הרמב"ם לגבי תקיעת השופר כמין סוג של קריאת התעוררות שאמורה לגרום לנו להקיץ משנתנו לקראת השנה החדשה ולחזור בתשובה מהר ככל האפשר.

והנה בשנים האחרונות נדמה לי שירדתי לסוף דעתו של הרמב"ם. הלכתי אחרי הרמז שיש בהם, בדברי הרמב"ם, וניסיתי לפענח ממה בעצם מבקש מאיתנו הרמב"ם להתעורר.

כאשר קוראים את הדברים בקריאה ראשונה, ניתן לחשוב שהרמב"ם מדבר על התעוררות מִשְׁנָה. אותו מעשה יומיומי מכני שעושה האדם באופן אוטונומי בשגרת יומו. לקח לי הרבה זמן בכדי להבין שהרמב"ם בעצם איננו מדבר על התעוררות מִשְׁנָה, משום שהוא מתאר את ההתעוררות כמעשה תודעתי הרבה יותר מורכב ועמוק. והבנתי בעצם שהרמב"ם רומז לנו שכאשר השופר קורא אלינו "עורו משנתכם", עלינו להתעורר מהשְׁנָה שלנו ולא מהשְׁנָה היומיומית שלנו.

הרמב"ם חושש שאם לא נתעורר מן השְׁנָה הישנה ונשיל אותה מעלינו כנחש המשיל את עורו, ונתעורר כך סתם משנתנו היומיומית, ניכנס חלילה אל השנה החדשה כאשר השנה הישנה עדיין תלויה על גופנו ונהיה כפויים לשחזר בשנה החדשה את השנה הישנה שאנו כה מתעבים.

הרמב"ם, יהודי חכם שכמותו, יודע שאם נתעורר סתם כך כמו מתוך שינה, נחמיץ את ההזדמנות להיכנס לשנה החדשה באמת כאל שנה שמעולם עוד לא היינו בה.

לכן, אומר הרמב"ם, כאשר קורא אלינו השופר: "עורו ישנים משנתכם!", הוא מפציר בנו להשיל מעלינו את השנה הקודמת ולהיכנס מחודשים אל השנה החדשה, זאת שאף פעם עוד לא היינו בה ועדיין לא קלקלנו אותה. תתחדשו. שנה טובה!

עממי

מילים: שמואל בס

הקיץ עבר, החום הגדול
שנה חדשה באה לכל
רוחות מנשבות, נודדות ציפורים
הולכים ובאים הימים הקרים.

הביטו וראו קטונתי אתמול
הקיץ עבר ואני כבר גדול
שנה חדשה התחילה היום
היי נא ברוכה ובואך לשלום

סוף עונת (התפוזים) הבריכה / רוי בוסקילה

תודה לאבי.

חום הקיץ מגיע לסיומו. עם השמחה לבואו הקרב של החורף, אני חווה גם עצב עם סיום עונת הבריכה.

עבור אלה שלא מסוגלים לרוץ בחום ולבלות בחדר הכושר, הבריכה היא פתרון נפלא למי שבכל זאת רוצה לשמור על כושר. ואני אפילו בקושי שוחה!

אבל בשנים האחרונות התפתחה מסורת של 'הליכה במים'. זה כיף, זה מפתח שרירים ולא מזיעים. הכי כיף הוא שאפשר לדבר עם החברים! וכך נוצרה מסורת של קבוצה המגיעה ב-9:30 בבוקר. שיחות הבוקר לפעמים שקטות ולפעמים פחות. במשך העונה פתרנו הרבה מבעיות העולם, כמו שינוי האקלים, ברקזיט, הדחתו של טרמפ מתפקידו, וכמובן בנינו קואליציה חדשה לכנסת.

וכל זה מתאפשר בזכות צוות עובדים מסורים ומקצועיים. אלה הדואגים שהמייים יהיו נקיים, הדשא מושקה ומטופח, מצילים העובדים בשקט ללא צעקות (שחלקם אפילו מתנדבים!!!)

עם זאת, כל צוות צריך מנהל טוב. השנה התברכנו בשחקן חדש בדמותו של אבי רוזנקרנץ. אבי הכניס רוח חדשה לבריכה, שמבוססת על שירות לקוחות. קיבל את המתרחצים ב'ברכת "בוקר טוב", מוזיקה הנשמעת כבר מהכניסה, גלידות, בירות ועוד. אבי דאג שהבריכה תהיה נקייה והכסאות יהיו מסודרים.

קיצור, זו היתה עונה נפלאה בבריכה, שתורמת לאווירה בקיבוץ כולו. כל הכבוד לאבי. בתקווה שניפגש שוב בשנה הבאה.

רוי

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

• רהיטים לקיבוצניקים:

בעתון "ידיעות הקיבוץ" של יום ששי האחרון ראיתי מודעה ענקית של מפעל "שמרת הזרע", הפונה אל חברי הקיבוצים בהצעה מפתה לרכישת רהיטים בהנחה גדולה, לרגל שיפוצים שהמפעל עובר.

מזכרתי באותו היום שבו, אריה ואני, זמן קצר אחרי החתונה שלנו, רצינו לקנות שולחן אוכל וכסאות. נכנסנו לחנות של המפעל בחיפה ורצינו להסתכל בסחורה. המוכר, שכנראה ניחש שאנחנו קיבוצניקים, שאל אותנו מאין אנחנו. ענינו שאנחנו מכפר-הנשיא. ותשובתו: "אנחנו לא מוכרים לקיבוצניקים", או משהו בסגנון זה. במילים אחרות: הרהיטים שמייצרת חברה משותפת לשני קיבוצים של הקיבוץ הארצי, הם ממש לא בשביל חברי קיבוצים דלפונים... מאז ועד היום שינויים רבים עברו על הקיבוצים, וביניהם גם בקיבוץ הארצי.

• אשנגולית

אשנגולית (בובה) זאת המילה היחידה שאני מכירה באמהרית, וזאת בזכות הפרוייקט הנפלא, שכתבתי עליו לפני כמה גליונות: קבוצה משותפת של נשים, עולות חדשות מאתיופיה ונשים וותיקות מראש פינה והסביבה אשר נפגשו ביוזמת התנועה הפלורליסטית (רפורמית) לארבע פגישות של יצירת בובות, כל בובה מייצגת את האישה שעשתה אותה. התוצאה הייתה מפגש משמעותי ומרגש בין שתי קבוצות שונות זו מזו לחוויה שנגעה אישית לכל אחת ואחת מהן. התוצאה של המפגש: תערוכה יפהפיה, הכוללת את הבובות וקטע קצר בעברית, אמהרית ואנגלית על כל אחת מהיצירות, וגם סרט שנעשה על התהליך הזה. לפתיחת התערוכה, יצאנו 8 אנשים מכפר-הנשיא, והתברר לי שלשתיים מאתנו כבר יש קשר קודם עם העולים במרכז הקליטה בצפת. קרול לופוב ואידה חביבי, המתנדבות שלנו, שהתחבקו עם המלווה המקסימה של הנשים העולות. הנשים הגיעו לבושות בגדי חג לבנים והביאו אתן מטעמים ממתבחן (סוף סוף טעמי אינג'ירה, שלא לדבר על ממרחי העדשים שהתבלינים החריפים שלהם שלחו את ידי במהירות לכוס המים, לשטוף את התבערה). ומה עם הילדים? – הילדים הקטנטנים שלהן ישבו ושיחקו ב.... סמארטפונים. קליטה מהירה, תרתי משמע...

זה היה אירוע מיוחד ומרגש מאד.

• חניה מסוכנת:

לאחרונה פונים אלי חברים בבקשה שאכתוב במדור שלי את מה שנראה להם טעון תיקון. השבוע פנה אלי חבר בבקשה שאצטרף למאבקו על כך שנהגים לא יחנו את רכביהם מול בית יונתן, כי המקום צר, וכאשר מגיע אוטובוס מלמעלה, יילד רוכב על אופניו מלמטה והוא צריך לעקוף את הרכב החונה – נוצר מצב מסוכן מאד. הסכמתי לכתוב, אם כי בכמה הסתייגויות: ראשית, רוב הנהגים החונים שם אינם קוראים את דברי הכפר. שנית, חשוב מאד לבדוק מי אמור היה להכשיר את מגרש החניה ממול לבית יונתן, ושלישית, הטלת המשמעת על עובדי בית יונתן, ועל האופן שבו הם חונים, היא באחריות הנהלת הבית שהיא הבעלים - חברת "בשבילנו".

כך שבינתיים יש כמה נושאים הטעונים ברור. ובינתיים, אם אתם מחפשים חנייה ליד בית יונתן, אפשר להחנות מאחורי הבניין.

• ועוד על בית יונתן

הרבה שלטים תלויים על הקירות החיצוניים של בית יונתן. הבולט ביותר הוא של הבעלים, חברת "בשבילנו". למרות כל ההבטחות טרם נקבע שלט בולט מחוץ לבניין אשר קורא לבית בשמו: "בית יונתן". מתי זה יקרה?

• סלקום, פלפון, הוט, גולן, ועוד ועוד...

זה היה צפוי. לרפורמה שהוזילה מאד מאד את מחירי הסלולר, יש גם תג מחיר. שוב למדנו שאין ארוחות חינם. התקשורת הסלולרית תלויה לא רק במכשיר שיש לנו ביד (אפל, סמסונג, היואוי, או כל ענק סיני אחר) שהוא רק רכיב אחד במערכת. כדי לקיים תקשורת טובה, אמינה ומהירה (ואנחנו רוצים יותר מהר ועוד יותר מהר כל הזמן), צריך להשקיע מיליונים רבים ברשתות, ולחדש כל הזמן את הציוד והטכנולוגיה. קוראים לזה $g3$, $g4$, $g5$ ואני לא כל כך יודעת לאיזה g כבר הגענו, כי גם אני לוקחת כמובן מאליו, שכשאני מקישה על שני מקשים בטלפון שלי, אני מיד יכולה לשוחח כאוות נפשי עם כל אחד ביקום, שיש לו טלפון: קווי, סלולרי או מחשב. אני יכולה לשלוח הודעות, הקלטות, תמונות וסרטונים במחיר שהוא 10% מהמחיר ששילמתי לפני עשר שנים. זה כל כך מובן לי מאליו, ואם אני לא מקבלת את השירות הזה מייד, בשנייה זאת, אני רואה בזה תקלה בקצה הגלקסיה (סליחה, אתגר קרת, שהשתמשתי בשם הספר המצוין שלך), או במלים אחרות - force major, משהו שאין לי שליטה עליו, או הפרת ההסכם ביני לבין חברת הסלולר (זאת שאני מחליפה כל שנה כדי לשלם פחות...).

ובכן, הגיעה העת לתשלום: לא רק פיטורי מאות עובדים בחברות הסלולר, אלא גם פגיעה עתידית בהתקדמות הטכנולוגיה שמספקת לנו את שרותי הטלפון.

מי אשם בהתדרדרות הזאת? אני מצטטת מ"דיעות אחרונות" של הבוקר: "כשל ממשלתי מתמשך בהסדרת השוק [...] הם העדיפו גישה פופוליסטית ("להיטיב עם העם") קצרת ראות [...] על פני חשיבה לטווח רחוק ואחריות לאומית...".

מי אמר ששוק חופשי ללא ריסונים, וללא התערבות של השלטון המרכזי, הוא השיטה הכלכלית האידאלית? נקודה למחשבה לממשלה שאולי תקום בשנת תש"ף.

• שנה טובה

זהו הטור האחרון שלי לשנת תשע"ט, אשר שועטת לה במהירות אל דפי ההיסטוריה. מה לאחל לעצמנו לשנת תש"ף? כל כך הרבה דברים אני רוצה. אולי אסתפק בשלוש המשאלות, שאולי ייתן לי הג'יני? **בריאות! שלום! ...שימלאו אסמינו בר*, ובתינו (בתי כפר הנשיא) יהמו מתינוקות!**

*תוך כדי כתיבה אני קוראת את דפי המידע ששלח לנו המנכ"ל אלי בן עמי, ואני מתמלאת באופטימיות זהירה, שאכן אסמינו ימלאו קצת יותר בר בתש"ף.

ועל כך: פרטים נוספים נוכל לשמוע בפגישה עם אלי, גל ויוסי
שמתוכננת ל 30.10 בשעה 15.30 ב"מפגש". Save the date.

****ולבסוף: ג'יני, מותר לבקש בקשה רביעית? תעשה ששנת תש"ף תהיה שנה גשומה, Please ...**

שנה טובה

תמר וולפין

החודש הראשון במכינת גליל עליון בקיבוץ:

בתחילת ספטמבר, הגענו לקיבוץ, לבית החדש שלנו לשנה הקרובה, לאחר מסע

עלייה מפרך באורך שלושה ימים. ביום הראשון של הטיול הגענו לחניון הדרדרה ושם פגשנו את החניכים מהשלוחות הנוספות של מכינת גליל עליון. היה מפגש מרגש ומרתק עבורנו.

בוקר לאחר מכן, התעוררנו בשעה מוקדמת מאוד והתחלנו ללכת לאורך נהר הירדן. בערב התמקמנו בגשר בנות יעקב שם העברנו את הלילה. ביום השלישי של הטיול, המשכנו ללכת לכיוון הקיבוץ בעלייה קשה אך מספקת. בעלייה הזו ממש הרגשנו את כוחנו כקבוצה, בעיקר כאשר בסופה של העלייה סחבנו את אחד מחברי הקבוצה באלונקה. בשעות הצהריים הגענו לבריכה המקסימה שבקיבוץ, נהנינו יחדיו שם ופגשנו כמה מחברי הקיבוץ, שהיו מסבירי פנים עבורנו.

לאחר טיול הפתיחה, נכנסנו קצת לשגרה, שגרה עמוסה מאוד, שגרה של משבצות (שיעורים) מעניינים ומרתקים, מרוץ שחפים שהתקיים בקריית שמונה, סמינרים שונים ומגוונים כמו סמינר חלוציות בתל חי שבו למדנו על החלוצים ועל אורח חייהם בעבר. ממש לא מזמן, נפגשנו בפעם הראשונה עם המשפחות המאמצות שלנו מהקיבוץ, היה מפגש מדהים ומיוחד. בהזדמנות זו, אנחנו רוצים להוקיר תודה לכל משפחה מאמצת במהלך השנה הזו, כל חניכי המכינה מעריכים זאת מאוד.

זאת הכתבה הראשונה שלנו בתור המכיניסטים החדשים בקיבוץ, בתור מחזור י"א של מכינת גליל עליון שלוחת כפר הנשיא. אנחנו מתרגשים מאוד לקראת השנה הקרובה, ולכן רצינו לשתף אתכם במספר דברים שעברנו בחודש הראשון שלנו במכינה.

בהמשך השנה, אנחנו מקווים שנחגוג יחד אתכם, יחד עם הקיבוץ, חגים ומועדים. למשל, ב-26/9 נציין את ראש השנה בקיבוץ בסבב חלוקת שנות טובות ותפוח בדבש בגני ילדים, ב"המפגש" ובבית יונתן. בנוסף, ב-13/10 כמיטב המסורת נפגש יחד בסוכה בקיבוץ כדי לציין ולחגוג את החג ביחד בהובלת מחזורינו.

תודה שאתם מארחים אותנו בבית שלכם, ומקווים שהוא יהפוך בהמשך השנה לשלנו.

מחזור י"א

האם יש "אמנות קיבוצית"?

(דברים שאמרתי בפתיחת התערוכה של אמני קיבוץ עמיר לציון 80 שנה לקיבוץ עמיר)

האם יש דבר כזה שאפשר לקרוא לו "אמנות קיבוצית"? מהתשובה לשאלה נגזרת שאלה נוספת: האם יש דבר כזה שניתן לכנותו בשם "אמן קיבוצי"?

אבל לפני שניכנס לעסק הסבוך והטעון הזה של אמנות בקיבוץ, כדאי לומר משהו כללי על האמנות "המודרנית". לפני כמעט מאה שנה כתב הפילוסוף הספרדי אורטגה אי גאסט מסה בשם "דה הומניזציה של האמנות". במסה הוא אומר, ש"עבור האמן המודרני, הנאה אסתטית נובעת מהתגברות על הנושא האנושי". בהמשך הוא מתאר את הסצנה הבאה: ליד מיטתו של אדם גוסס נמצאים ארבעה אנשים. אשתו, כומר, עיתונאי ואמן. אורטגה אי גאסט בודק את מצבו של כל אחד מהם מול האדם הנוטה למות, ואת יכולתו לתווך לנו את הסצנה. מתברר שככל שהם יותר קרובים אישית ורגשית אל הנוטה למות, כך יכולת התיווך שלהם קטנה יותר. אשתו של הנוטה למות כה מעורבת במתרחש עד שיכולתה לתווך לנו מה קורה פחותה ביותר. הכומר, שמעוניין להוציא ממנו וידוי לפני מותו, יכול לעשות זאת מעט טוב ממנה. העיתונאי מנסה לנסח את המתרחש כדיעה לעיתון, ולכן יעשה זאת טוב משניהם. אבל האמן יעשה זאת טוב מכולם, משום שהוא איננו רואה אדם גוסס אלא קומפוזיציה שמורכבת מאור וצל.

ועוד על מהותה של האמנות: בסרט "האדם השלישי", משנת 1949, אומר אורסון וולס את הרפליקה הבאה: "עשרים שנה של עריצות בית בורג'יה הביאו לעולם את ליאונרדו דה וינצ'י ומיכלאנג'לו, ואילו שלוש מאות שנים של רפובליקה בשווייצריה הביאו לעולם את שעון הקוקייה". אני מביא את הרפליקה של אורסון וולס לא כדי להסכים אתה, אלא כדי להתנגד לה בכל הכוח, כי נהוג לומר שהסבל בורא יופי יותר מהשגרה. אז רק כדי שיהיה ברור: האדם ידע ליצור אמנות ונכסי רוח בכל מצב צבירה נתון, ומי שמדבר על שעון קוקייה, מתעלם מכמה יוצרים גאונים שצמחו בשווייצריה ואזכיר כאן רק שניים: את הסופר מכס פריש ואת המחזאי והסופר פרידריך דירנמט. עם זאת, אני לוקח מהדברים של אורסון וולס את הלקח שהאדם יכול ליצור בכל מצב צבירה חברתי, ויהיה חמור וקשה ככל שיהיה.

נחזור לאמנות הקיבוצית ונשאל, האם האמן בקיבוץ יוצר אמנות קיבוצית, או שהוא אמן שחי בקיבוץ ויוצר אמנות באופן כללי.

בדור מייסדי הקיבוץ, שהושפע מהספרות הרוסית ומהתרבות הרוסית, הייתה חשדנות כלפי אמנות תלושה מן המאבק החברתי. כלפי אמנות, ש"נמצאת

במגדל שן", כמאמר אחד החלוצים. באמירה הזאת היה מובלע הבוז של התנועה המהפכנית הרוסית בשלב הניהיליסטי שלה נגד הליברליזם המתנשא מצד אחד והתלוש מצד שני. ובואו נודה על האמת, בדי-אן-איי הקיבוצי היה קיים תמיד סוג של בוז אידיאולוגי נגד האמן התלוש. מצד שני, מייסדי הקיבוץ האמינו באמירה של דוסטויבסקי, ש"היופי יציל את העולם". שהניסיון האמנותי יכול לקדם גאולה מוסרית.

ארנסט גומברייך, חוקר תולדות האמנות, פותח את ספרו, "קורות האמנות", כך: "לאמיתו של דבר אין בכלל אמנות. יש רק אמנים". סיפור האמנות בקיבוץ הוא לכן סיפורם של אמנים קיבוציים רבים, שדמו לאותו אמן קיבוצי נלעג, שהסתובב חלק מהשבוע בבגדי עבודה מלוכלכים בצבע, כאשר שאר החברים הסתובבו בבגדים מלוכלכים מעמל "אמיתי".

מספרים על הצייר דוד נבות, שהתגלגל לקבוצת דגניה המחמירה. נבות עבד בסטודיו שלו בשנות החמישים. יום אחד נשלח אחד החברים על ידי הסדרן לברר "מה הוא עושה שם בסטודיו", שהרי בטוח שהוא מתבטל מעבודה. החבר הצעיר מצא אותו בצריף יושב ובוהה בחלל ובבד, ושאל אותו: אז מה אתה עושה? אני מחפש את הצבעים (הנכונים), ענה לו הצייר נבות. הם זרוקים פה על הרצפה, ענה לו בנימת ניצחון שליחו של סדרן העבודה, וסיכם במילים אלו את דעת הקהל. למעשה, מה שלא הבין החבר, זה שהאמן נבות אמר לו שהוא מחפש את הצבעים הנכונים והמתאימים ביותר לצייר את הציור על הבד. החבר הבין באופן מילולי את תשובתו. אחרי הרבה שנים סיפר השליח כשהוא נבון ואשם, שהצייר מדגניה עזב מזמן.

ועוד סיפור: בשנות השמונים רועי רשקס מסאסא ואנוכי כתבנו ביחד קברט סאטירי שנקרא "כמו בתוך קופסה". לאחר שנכתב, אני ביימתי ורועי רשקס היה אחד השחקנים בקברט. רוב השחקנים היו מכפר-הנשיא, והצטרף אלינו בחור בשם מייק אסקין, שהיה מתנדב אמריקאי בקיבוץ ניר-אליהו. הקברט הסאטירי היה הצלחה עצומה. הופענו קרוב לשנה בכל רחבי הארץ. הוא היה הפקה של ח"ץ הקיבוץ הארצי. כדי לקבל אישור לתמיכה של ח"ץ הקיבוץ הארצי, הופענו באולם במזרע בפני שמונת חברי הוועדה הפוליטית של התנועה, בהם גם יובל דניאלי. לעולם לא אשכח את ההרגשה שלא הקהל ישפוט את ההצגה, אלא חברי הוועדה הפוליטית.

אולם שאלת האמנות בקיבוץ איננה רק שאלה של אישורים, סידור עבודה, מספר ימי יצירה, ומי משלם על החומרים ומי מקבל את התגמולים. השאלות המהותיות יותר הן מה אומרים האמנים? כלומר, מהו המסר? מהו יחסו של הקהל? האם ישנה בכלל אמנות מיוחדת לקיבוץ, וכיצד משתנים הנושאים? האם הקיבוץ הוא שדה המראה, או שדה נחיתה? איזה מין עבודות נוצרות בו, ובאיזה תקופה?

לכן השאלה מיהו האמן בקיבוץ, היא גם השאלה מי הקהל שלו. האם האמנות שיוצר האמן מהקיבוץ זרה לחבריו, ומבחנו נמצא בגלריה בעיר זרה. כלומר, אל מי הוא מכוון את האמנות שלו, אל ליבם של מבקרי האמנות בתל-אביב, או

לחברים בבית. ומה הם הוויתורים שייאלץ לעשות כדי להגיע למטרתו האמנותית.

היו אמנים קיצוניים כמו **טושק אמרנט** מקיבוץ מזרע, שבחן את אמנותו רק דרך הדיאלוג שלו עם חבריו בקיבוץ, ולא ביקש בכלל להופיע בתערוכות. את אמנותו הקדיש למפעלי תרבות וקישוט בקרב קהילתו, מתוך תפישה שהיכולת והרצון שלו להשפיע על העולם עוברים דרך חדר האוכל. אמני קיבוץ אחרים ביקשו דווקא את האוניברסליזם, את הראייה הרחבה מתוך תפישה כי היא צריכה להשפיע ולהגיע אל ציבור החברים דווקא משום שהיא איננה קונפורמית ואיננה נכנעת לדעת הקהילה. לטעמו של **אביטל גבע** מעין-שמר, המסגרת של האמנות המאורגנת חונקת את האמן, ולכן יש להביא את העשייה היצירתית למחוזות חדשים. כלומר, אביטל גבע מכון את מעשה האמנות שלו לנמענים שאינם דווקא חברי הקיבוץ הספציפיים שעמם הוא חי, אלא אל כאלה שאינם חברי קיבוץ כלל והוא שואף להפוך אותם לשותפים שלו לחזון חברתי מלכד.

בסוף שנות השבעים הגיעו אליי, לכפר-הנשיא, נציגים מוועדת האמנים של התק"ם, שאישרו שאני עומד בקריטריונים וקצבו לי שלושה ימי אמנות בשבוע. במשך הרבה שנים לפני כן הייתי מעין "טושק אמרנט" של כפר-הנשיא. עשיתי תפאורות להצגות, וקישוטים לחגים. שלושת הימים שבהם אפשרו לי לצייר היו מתנה גדולה וכולאת. כל השאלות שהעליתי במהלך הדברים שאמרתי עד כה היו שאלות ששאלתי את עצמי במהלך השנים שבהן אני עוסק באמנות בכל המדיומים שבהם אני יוצר. התשובה עליהן היו כל הדברים שיצרתי לאורך השנים בהן אני קיים ויוצר בקיבוץ. אני שמח שנולדתי בקיבוץ בעמק הירדן לפני הרבה מאוד זמן, ומרגע שעמדתי על דעתי, ההישגים שהשגתי והכישלונות שנחלתי היו כולם שלי, אבל הם היו גם של החברה שבתוכה אני חי.

הקיבוץ לא ידע להחליט, ואולי עד היום הוא לא החליט אם הוא משק – כלומר, יחידה כלכלית; או קיבוץ – יחידה רוחנית אידיאולוגית. אך כמו שאתם יודעים מניסיונכם אי החלטה בקיבוץ גם היא למעשה סוג של החלטה, ולמעשה, עוד הרבה לפני ההפרטה, הפכו כבר "בני הקיבוץ" להיות ל"בני משק". ולכן יש בזה אולי סוג של צדק פואטי, שדווקא עכשיו, לאחר שהקיבוץ הופרט ונותר חנוט

בגעועיו אל עבר שלא בטוח בכלל שהיה קיים באמת, כמו שאנחנו זוכרים אותו, דווקא עכשיו, בתוך כל ההפרטה הזאת, אחרי 80 שנות קיום חברתי, פועלת בעמיר גלריה שמתסיסה את חיי הרוח של החברים וגם של הסביבה הקרובה. אני מקווה שהגלריה תמשיך להציב לנו סימני שאלה, שאת התשובות להן נצטרך לתת בשדה האמנות, כמו בחברה. כי אין האמנות יכולה להתקיים ללא חברה, ואין החברה יכולה להתקיים ללא האמנות.

כפר הנשיא לובש חג

!

חגי תשרי ממשים ובאים, ועדת תרבות בריכוז כלל האירועים הצפויים לקהילתנו. חוגגים יחד את החגים!
בכל אירוע ניתן לקחת חלק לפרטים נוספים
לפנות לרתם איילון 050-8811458

סגירת עונת הרחצה בסימן וודסטוק- 28.09.19 בין השעות 09:30-
23:00 אוכל, בירות, הקרנת סרט והופעה! כניסה חינם למנויים,
לאורחים בתשלום של 20 ₪
זו הזדמנות להגיד ישר כוח לצוות הבריכה על הובלת האירוע ועל
עונת הרחצה בכלל.

טקס ראש השנה המסורתי- קהילת כפר הנשיא מקבלת את השנה
החדשה בטקס משותף בבריכת השחייה יום ראשון 29.09.19 בשעה
16:45. ישר כוח לצוות החג!

יום כיפור -קהילת כפר הנשיא יחד עם קהילת מצפה נטופה מציינים
את יום הכיפורים.
זמני התפילות ופרטים נוספים בהמשך.

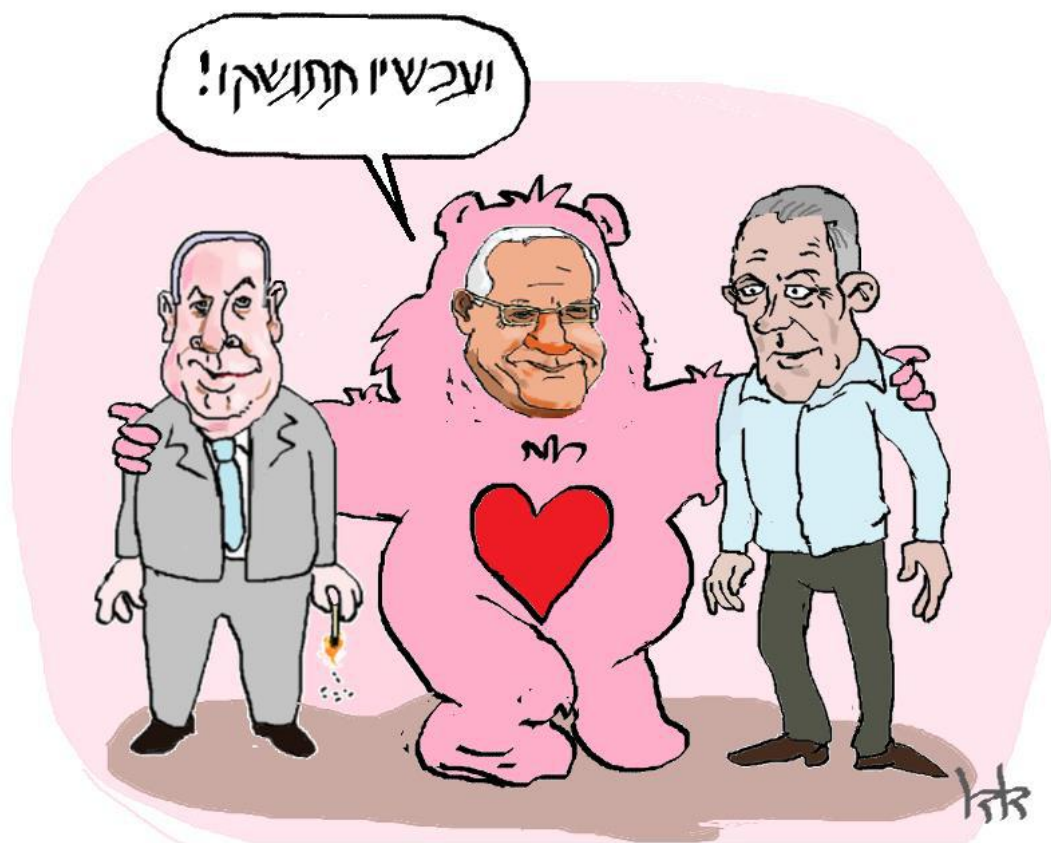
סוכות בהובלת מכינת כפר הנשיא- יום ראשון 13.10.19 בשעה
17:30 למשפחות והחל מ-18:30 טקס חגיגי.
הפעלות לילדים, ארוחה משותפת וריקודי עם בהובלת צילה היקרה!

ערב פנקייק לו כולם מחכים- יום שלישי 15.10 בדשא של שרה
דבולט. שעה ופרטים בהמשך. ניפגש להכנת פנקייקים קיבוצית
וטעימה!

ערב מרקים במדרחוב כמיטב המסורת - יום שבת 19.10.19 מרקים
אגדיים, דוכנים, בית קפה קהילתי והפעלה לילדים! רוצים להכין
מרק? להקים דוכן? לפנות לקרין 054-9981355

טורניר כדורגל ע"ש שבי וצביקה- ממשיכים את המסורת וזוכרים את חברינו היקרים. עדיין מחפשים מישהו שייקח על עצמו את ארגון הטורניר.

חגים שמחים ומהנים לכולם ♡

הפסקת השימוש בכלים חד פעמיים

ועדת תרבות שמחה לבשר על הפסקת השימוש בכלים חד פעמיים באירועי תרבות. ההחלטה הגיעה בעקבות פניות של חברי קהילה והבנה משותפת כי איכות הסביבה הינה ערך משמעותי עבורנו כקהילה והגיעה העת והשעה שגם אנחנו נפסיק בצריכת פלסטיק וזיהום הפלנטה הנפלאה שיש לנו!

אז מה עכשיו?

ראש השנה יהיה החג האחרון בו נשתמש בחד-פעמי, לאחר מכן יהיה באחריות התושבים להגיע עם כלים רב-פעמיים (פלסטיק ולא זכוכית לביטחון כולנו) לכלל האירועים הצפויים לנו בחודש תשרי הגדוש והעומס.

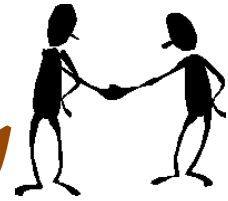
ובכדי להקל ולהסדיר את הנושא, ועדת תרבות נמצאת בקשר מול מפעל רב-פעמי לקבלת הצעת מחיר משתלמת ובהמשך נפרסם קישור ופרטים נוספים.

בברכת עולם ירוק וטוב לכל!

ועדת תרבות וחגים

נעים להכיר / מיכל אשחר

בשבוע שעבר הכרנו את **אמי אליפיו**
שעובדת כמטפלת אצל משפחת סולומון (שוש וריימונד)
מסתבר שיש אנשים שלא קוראים באנגלית, ומכיוון שזהו
עלון עברי -
מובא כאן שוב הראיון, והפעם בעברית

איך הגעת לקיבוץ?

אני באה מהפיליפינים, מכפר שנקרא טנזה קביטה, שעתיים נסיעה ממנילה.
לפני כמה שנים החלטתי ללכת לעבוד כמטפלת, ולשם כך הלכתי ללמוד קורס
שנמשך שישה חודשים. תכננתי ללכת לעבוד בקנדה, אך חברה שלי שעבדה
כאן הציעה לי לבוא לישראל, אמרה שזו מדינה טובה, האנשים טובים – אז
אמרתי, אנסה.
הגעתי לכאן ב 15/12/17, למעסיקה הראשונה שלי – בטי דוארי. עבדתי איתה
במשך שנה וחודש. אחרי שהיא נפטרה, התחלתי לעבוד עם משפחת סולומון.
אין לי חרטות על כך שבאתי לישראל ולא לקנדה... החברה שלי צדקה – ישראל
היא ארץ מאוד טובה, ואני שמחה להיות כאן בכפר הנשיא. כולם כל כך
נחמדים, גם האחיות, האנשים במפגש, בחנות, בדואר, בספריה... כשבטי
נפטרה, הרגשתי את האהבה של כל האנשים כאן. הם אמרו לי – אנחנו כאן
בשבילך, אם את צריכה משהו לדבר אתו, אם את צריכה כתף לבכות עליה.
בכיתי הרבה כשהיא נפטרה... אהבתי אותה, היא היתה כל כך מתוקה, היא
חיבקה אותי, נישקה אותי כל יום, היא אמרה תודה שהגעתי לחיים שלה, כך
שכשהיא עזבה אותנו הרגשתי כאילו איבדתי בת משפחה. היא ממש כמו
סבתא בשבילי. אז היא חסרה לי, אני אנצור אותה תמיד בליבי.

את יכולה לספר לי על משפחתך?

יש לי שני ילדים, בת 22 שעובדת עכשיו במלון, ובן 14 שעדיין לומד. אני
מתגעגעת אליהם מאוד, אני מדברת איתם כל יום, אני תמיד שואלת אותם אם
הם כבר אכלו, איך היה בבית הספר, בעבודה... אני רוצה שהם ירגישו שאני
עדיין לצידם, ושגם אם הם לא רואים אותי ולא מחבקים אותי, אני עדיין עושה
את תפקידי כאמא עבורם.

האם ביקרת מקומות בישראל?

כן, ביקרתי מקומות רבים כאן: ים המלח, מצדה, ירושלים, יפו, ואדי קלט, קאסר אל יהוד, בית לחם, עין עבדת... הצטרפתי לטיול, מתל אביב, עם חברות, אוטובוס גדול מלא במטפלות. ביום אחד מבקרים בשלושה או ארבעה מקומות. שוש וריימונד מעודדים אותי ללכת ולבקר במקומות ולהכיר את הארץ, כדי שארגיש שמיציתי בצורה הטובה ביותר את הזמן בישראל.

הכי אהבתי את ירושלים, וגם את בית לחם – כי אני קתולית, וישו נולד שם.

מה ההבדל בין ישראל והפיליפינים?

האוכל, כמובן... מזג האוויר – כאן יש ארבע עונות, בפיליפינים יש אקלים טרופי, כך שכל הזמן חם. לפעמים קצת קר, אבל לא כמו כאן שצריך מעיל. ואנשים כאן כל כך נחמדים וממושמעים...

ממושמעים? שמעתי נכון?

אני רואה שבנהיגה, הם עוצרים להולכי רגל. כשאני הולכת לראש פינה, וגם כאן בקיבוץ, אם אתה עומד ליד מעבר חציה הנהגים יעצרו עבורך. בפיליפינים יש הרבה נהגים בעייתיים, הם לא נשמעיים לחוקים. כאן מצייתים לחוקים, כך אני מרגישה. בגלל שאני גם נוהגת בפיליפינים, אז אני יודעת איך זה שם – הרבה תאונות, הרבה נפגעים.

משהו שאת רוצה לספר?

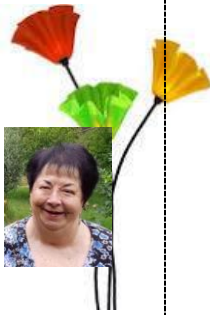
כשבטי נפטרה, החברות שלי בחיפה ותל אביב הציעו לי לבוא לעבוד שם, כדי שנהיה שכנות, אבל אני החלטתי להישאר כאן, ואני לא מתחרטת על כך, מכיוון ששוש וריימונד מאוד טובים אליי, וגם הילדים שלהם. אני לומדת הרבה דברים מריימונד שהוא טבח מעולה – אני לומדת לאפות עוגות, להכין סוגים שונים של קינוחים ולבשל ולהכין עוף, בשר וירקות. גם האנשים כאן מאוד נחמדים, אומרים שלום ומחייכים כשהם פוגשים בך, אפילו הילדים והותיקים.

לכן, אם הייתי נדרשת שוב לבחור לאן בישראל ללכת, הייתי שוב בוחרת בכפר הנשיא בגלל שאני מרגישה כאן בבית.

תודה רבה אמי, נעים להכיר !

משולחן העורכת

לכבוד החגים והשנה החדשה הבאה עלינו לטובה
נאחל חג שמח למשפחה הקרובה, ולכולנו. ליחד הזה שלנו כאן,
שלא משנה איך יקראו או נקרא לעצמנו, אנחנו תמיד נישאר קיבוץ.
קיבוץ של אנשים שחיים יחד.

שרואים טוב ותקווה, במקום הזה ובאנשים הגרים בו.
שרוצים את היחד, שחווים את האחר בשמחה ובכאב.

שנדע כל בוקר לקום ולומר תודה!
על שיש לנו אותנו כאן, את המקום הטוב היפה, המכיל והמזין הזה.

שנדע לומר תודה, לאנשים טובים אשר בהם בחרנו לנו, והם אלה -
אשר מנהלים את הבית הגדול הזה שלנו, עבורנו ולמעננו, בכל מאודם.
שאיכפת להם מכולנו. שמכוונים ועושים ככל יכולתם
לשיפור מעמדו הכלכלי והחברתי של הקיבוץ.
נקווה שהשנה יתרבו ההצלחות
יחד עם שלל האירועים והשמחות.

נאחל לעצמנו, שנה מתוקה של הגשמת משאלות
בה ממשיכים רק לטפס ולעלות.
שנשאר קרובים, באמונה בטוב ובקיים,
ונמשיך להיות המשפחה הטובה בעולם.

דוד אלמן

פינת הויזואולוגיה

Visualogy corner (David Ellman)

מפגש ב"מפגש"
לאחר דיונים מרתונים הגענו כולנו להסכמה
שצריך שתהיה שנה טובה!!

נו....? אה...כן... שנה טובה לכולנו!!

פינת הבונה

החשוב ביותר בחיים זה מה שיש בפנים,
כדוגמא חיה לכך - קחו את המקרר!

(אמש) העכבר ששאג... אמרנו כבר?

